با سلام

نفْس، فعلِ خود را نهان می‌کند

گفت شیطان که بِمَا أَغْوَیْتَنِی
کرد فعل خود نهان دیو دنی
مولوی ،مثنوی، دفتر اول، بیت۱۴۸۸

معنی بیت:

شیطان به خداوند گفت که تو مرا گمراه کردی!
او گمراهی خود را به حضرت حق، نسبت داد و آن دیو فرو مایه، کار خود را پنهان داشت.
اگر در این لحظه خشمگین هستم اما خشم خودم را انکار می‌کنم، اگر می‌ترسم، اما ترس خودم را انکار می‌کنم، یعنی فعل و رفتارِ خودم را همانند شیطان پنهان می‌کنم. مسلماً بعد از انکار، دیگران را مقصر می‌شمارم و حس قربانی بودن دارم، همانطور که شیطان گمراهی خود را به حضرت حق نسبت داد.

آیا در این لحظه به هیجاناتی که از فکرهای پی درپیِ من ذهنی‌ام پدید می‌آیند، آگاهی دارم؟
آیا ناظر احساسات و دردهایم هستم؟ یا آنها پنهانی، کارِ خود را می‌کنند و من در خواب ذهن فرورفته‌ام.
پندار کمال، مرا از دیدن خشم خودم، رنجش، کینه، حسادت و ترس خودم باز می‌دارد.
این لحظه سرگین های تگ جوی را می‌بینم که مرا در گمراهی انداخته‌اند.
وقتی در اتفاق این لحظه دیگران را نشانه می‌گیرم، حتما در انکارِ افکار و اعمالِ من ذهنی‌ام غرق شده‌ام و شیطان به کارِ نهان کردن، مشغول است و من از فعلِ حق، غافل و بی خبر هستم.

نفْس و شیطان هر دو یک تن بوده‌اند
در دو صورت خویش را بنموده‌اند
مولوی، مثنوی، دفترسوم، بیت۴۰۵۳

با احترام، نوشین